

A Pécsi Ítéltábla Pécsen, a 2016. évi július hó 13. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság a terrorcselekmény büntette miatt **vádlt** ellen indult büntetőügyben a Pécsi Törvényszék 7.B.29/2016/3. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

- a vádlott terhére rótt cselekményt közveszéllyel fenyegetés büntettének minősíti (Btk.338.§ (1) bekezdés);
- a kiszabott szabadságvesztés tartamát 1 (egy) évre, a közügyektől eltiltás tartamát 2 (kettő) évre enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 15.000 (tizenötezer) forint bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s

A Pécsi Törvényszék a 2016. évi február hó 2. napján bíróság elé állítás folytán megtartott tárgyaláson hozott ítéletében a vádlottat a Btk.316.§-ában meghatározott terrorcselekmény büntette miatt 2 év börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztésbe a 2016. évi január hó 5. napjától előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította, a bűnjelként lefoglalt telefont elkobozta, a 2 db papír kísérelőjegyzéket és 2 db CD lemezt az iratok mellékleteként rendelte kezelni, továbbá kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére súlyosbításért, hosszabb tartamú, a középértéket elérő vagy azt legalább megközelítő büntetés kiszabása érdekében, a vádlott és védője enyhítés céljából jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartva indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét akként változtassa meg, hogy a kiszabott szabadságvesztés tartamát súlyosítsa, továbbá állapítsa meg, hogy azt a Btk.37.§ (3) bekezdés ac) pontja alapján fegyházban kell végrehajtani.

A vádlott védője a nyilvános ülésen jogorvoslati kérelmének irányát részben módosítva elsődlegesen a vádlott felmentését, másodlagosan a terhére rótt cselekménynek közveszéllyel

fenyegetés büntettekénti minősítését és a büntetés enyhítése mellett a kiszabott szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztését indítványozta.

A másodfokú bíróság a súlyosbítás végett bejelentett fellebbezést nem találta megalapozottnak, az eltérő minősítés megállapítására és a kiszabott büntetés enyhítésére irányuló jogorvoslati kérelmet azonban igen.

A kölcsönösen bejelentett jogorvoslati kérelmek alapján eljárva az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.348.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást, a fellelhető bizonyítékokat beszerezte és értékelte, indokolási kötelezettségének is eleget tett.

A bizonyítási eljárás eredményeként megállapított tényállás alapvetően hiánytalan és teljes, azonban azt a másodfokú bíróság a vádlott erkölcsi bizonyítványának tartalma alapján a Be.352.§ (1) bekezdésének a) pontjára figyelemmel azzal egészíti ki, hogy a vádlottat a Szigetvári Járásbíróság a 2016. évi április hó 18. napján jogerőre emelkedett 3.Fk.12/2015/24. számú ítéletével 3 rb. lopás vétsége, és a Siklói Járásbíróság 2.Fk.133/2015. számú ügyében alkalmazott próbára bocsátás megszüntetése folytán további 3 rb. szeméremsértés vétsége miatt - halmazati büntetésül - 120 óra közérdekű munkára ítélte.

A tényállás a másodfokú bíróság által eszközölt kiegészítéssel megalapozottá vált, az a Be.352.§ (2) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

A vádlott már a nyomozás során is részletes, feltáró jellegű beismerő vallomást tett, mely beismerő vallomását a bíróság előtt is fenntartotta. A vádlott vallomásain, **tanú1** és **tanú2** tanúk vallomásán túlmenően bizonyítékul szolgált a vádlott vizsgálata során keletkezett szakértői vélemény, valamint az okirati bizonyítékok.

A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal a tekintetben, hogy a vádlott beismerő vallomását elfogadva állapította meg a tényállást, melyet a rendelkezésre álló fentebb felsorolt bizonyítékok, így különösen a hangfelvételek tartalma is egyértelműen alátámasztott.

E tényállásból az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére. Ezért a felmentést célzó fellebbezés eredményre nem vezethetett.

A cselekmény minősítése azonban nem felelt meg a büntető anyagi jogszabályban foglaltaknak.

Az irányadó tényállás szerint a vádlott a 2016. évi január hó 4. napján 22 óra 28 perckor ittas állapotban élettársa jelenlétében bejelentést tett a 112-es segélyhívó központba, és azt állította, hogy a téren és az közelében elrejtett egy C4-es bombát, majd hozzátette azt is, hogy holnapra engedjék ki a „Ferikét” a börtönből. A diszpécser kérdésére a közlését annyiban pontosította, hogy a utcából engedjék ki a **tanú1**et, továbbá elmondta azt is, hogy aznál és a téren rejtette el a bombát.

Az elsőfokú bíróság e tényállás alapján a vádlott cselekményét a Btk.316.§-ában meghatározott terrorcselekmény büntettének minősítette. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy miután megfelelt a valóságnak az, hogy **tanú1** a büntetés-végrehajtási intézetben szabadságvesztés

büntetését töltötte, a hatóság a fenyegetést komolyan vette és a bombák felkutatását megkezdte. Mivel a fenyegetésnek valós alapja a bombák elhelyezése tekintetében nem volt, és az elkövetőnek a szándéka sem irányult másra, mint tréfára, így a Btk.316.§-a szerinti terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés bűncselekménye valósult meg.

A cselekmény minősítése körében a másodfokú bíróság az alábbiakat tartja szükségesnek kiemelni.

A Btk.314.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti terrorcselekményt az követi el, „aki abból a célból, hogy állami szervet... arra kényszerítsen, hogy valamit tegyen, ne tegyen vagy eltűnjön... a (4) bekezdésben meghatározott személy elleni erőszakos, közveszélyt okozó vagy fegyverrel kapcsolatos bűncselekményt követ el...”.

A 316.§-ban szabályozott terrorcselekménnyel fenyegetés büntette akkor valósul meg, ha valaki terrorcselekmény elkövetésével fenyeget.

Mivel a terrorcselekménnyel fenyegetés büntette a fenyegetéssel befejezetté válik, a fenyegetés komoly, konkrét és közvetlen voltának vizsgálata e cselekmény jogi értékelésénél nem mellőzhető.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint - egyetértve a védő által a nyilvános ülésen elmondottakkal - jelen esetben nem volt megállapítható olyan, a Btk.314.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti konkrét követelés, amely alapján - robbanószer hiányában - a terhelt megalapozottan fenyegethetett volna robbantással. A terrorcselekménnyel fenyegetés elkövetésénél az elkövető általában nem üres fenyegetést használ, hanem komolyan gondolja a terrorcselekmény megvalósítását, rendelkezik olyan eszközökkel, amelyek alkalmasak e bűncselekmény elkövetésére. Ezzel szemben a terhelt fenyegetése nélkülözötte a konkrétságot, kifejezetten komolytalan volt, robbanóanyaggal sem rendelkezett. Hangsúlyozni kell azt is, hogy a vádlott az általa állított robbantás időpontját, de annak pontos helyszínét sem jelölte meg.

Kétségtelen tény, hogy a vádlott ismerte a Megyei Büntetés-végrehajtási Intézetben büntetését töltő **tanú**let - akinek szabadítását követelte -, azonban semmilyen érdek nem fűzte ahhoz, hogy a hosszabb tartamú büntetéséből szabadításra kerüljön, miután a bejelentést követően rövid időn belül egyébként is esedékes volt a szabadulása.

A terrorcselekménnyel fenyegetés büntettének megállapítására tehát csak az olyan komoly, konkrét fenyegetés ad alapot, amelyben megnyilvánul a terrorcselekmény büntettének speciális elkövetése. E bűncselekmény megállapítására az elbírált ügyben - egyebek mellett - akkor kerülhetett volna sor, ha a vádlottnál tartott házkutatás során olyan anyagok kerülnek lefoglalásra, amelyek felhasználásával legalább az objektív lehetősége fennáll a robbantás végrehajtásának.

A kifejtettek alapján megállapítható, hogy a terhelt állításai üres fenyegetések voltak, egyáltalán nem kívánta, de nem is volt reális alapja annak, hogy a Btk.314.§ (4) bekezdésében felsorolt bűncselekmények valamelyikét elkövesse.

Ugyanakkor a vádlott olyan valótlan tényt állított bejelentésében, amellyel azt a látszatot keltette, hogy közveszéllyel járó esemény bekövetkezése fenyeget.

A Btk.338.§ (1) bekezdésében írt tényállás szerint a közveszéllyel fenyegetés büntettét követi el, aki a köznyugalom megzavarására alkalmas olyan valótlan tényt állít, híresztel, vagy azt a látszatot kelti, hogy közveszéllyel járó esemény bekövetkezése fenyeget.

A vádlott magatartása maradéktalanul kimerítette az idézett bűncselekmény tényállási elemeit. Az ítélet tábla álláspontja szerint ezért az irányadó tényállás ezen bűncselekmény megállapítására ad alapot.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság - az EBD2012.B.14. számú döntésben foglaltakat is figyelembe véve - a vádlott cselekményét a Btk.338.§ (1) bekezdésében meghatározott közveszéllyel fenyegetés büntettének minősítette.

A védőnek az eltérő minősítés megállapítására irányuló jogorvoslati kérelme tehát megalapozott volt.

A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen tárta fel, azonban az enyhítő körülmények köréből a másodfokú bíróság a vádlott megbánó magatartására történő utalást mellőzte.

A minősítés megváltozására figyelemmel a büntetési tételkeret a Btk.338.§ (1) bekezdése alapján 3 hónaptól 3 évig terjedő szabadságvesztés.

A büntetés kiszabása körében a másodfokú bíróság különösen nagy nyomattal vette figyelembe a vádlott terhét, hogy a jelen eljárás tárgyát képező cselekmény elkövetését megelőzően, 2015. év karácsonyának környékén, valamint 2016. január 4. napján szintén valótlán tartalmú bejelentéseket tett a 112-es segélyhívó számra különböző indokokkal, tulajdonképpen „szórakozott” a hatóságokkal, nem kis költségeket okozva. E körülmény súlyát tovább növeli, hogy a vádlott cselekményét olyan időszakban követte el, amikor Európában - így Magyarországon is - a terrorfenyegettség veszélye megnőtt.

Ezért a másodfokú bíróság álláspontja szerint a Btk.79.§-ában megfogalmazott büntetési célok eléréséhez a végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása szükséges és indokolt. Tekintettel azonban a megváltozott büntetési tételkeretre, a szabadságvesztés tartamát 1 évre, a közügyektől eltiltás tartamát 2 évre enyhítette.

Ennyiben az enyhítést célzó fellebbezés eredményre vezetett.

Nem értett egyet azonban a fellebbviteli bíróság a védőnek a bűnjelként lefoglalt Alcatel típusú telefon vonatkozásában az elkobzás mellőzésére tett indítványával. A vádlott által elkövetett verbális jellegű bűncselekmény ugyanis nem csak telefon közbeiktatásával volt megvalósítható, azt a vádlott e-mail, telefax útján vagy nyilvános telefonfülkéből is elkövethette volna. Ezért az Alcatel típusú telefont a bűncselekmény elkövetéséhez használt eszköznek tekintette, és - egyetértve az elsőfokú bírósággal - az elkobzásra vonatkozó rendelkezést megalapozottnak találta.

A fentiek alapján a másodfokú bíróság a cselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó részében az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.372.§ (1) bekezdése értelmében megváltoztatta, míg az egyéb törvényes rendelkezéseket a Be.371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére kötelező rendelkezés a Be.381.§ (1) bekezdésén alapul.

P é c s, 2016. július 13.

Dr.Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr.Bencze Beáta s.k. előadó bíró, Dr.Hudvágner András s.k. bíró

A Pécs i Törvényszék 7.B.29/2016/3. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.I.18/2016/4. számú ítélete folytán - az abban írt változtatásokkal - a 2016. évi július hó 13. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Makai Lajos s.k.
a tanács elnöke